

Решение на Съда (четвърти състав) от 9 септември 2021 г. (преюдициално запитване от Bundesverwaltungsgericht — Австрия) — Adler Real Estate AG, Petrus Advisers LLP, GM/Finanzmarktaufsichtsbehörde (FMA)

(Дело C-605/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Ценни книжа, допуснати за търгуване на регулиран пазар, натираш се или функциониращ в държава членка — Задължение за прозрачност — Нотифициране за „съществено дялово участие“, придобито в капитала на дружества от „лица, които действат съгласувано“ — Директива 2004/109/ЕО — Член 3, параграф 1а, четвърта алинея — Понятие „по-строги изисквания“ — Директива 2004/25/ЕО — „Надзор“ от орган, определен съгласно член 4 от тази директива)

(2021/С 462/04)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesverwaltungsgericht

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Adler Real Estate AG, Petrus Advisers LLP, GM

Ответник: Finanzmarktaufsichtsbehörde (FMA)

Диспозитив

Член 3, параграф 1а, четвърта алинея, подточка iii) от Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 2004 година относно хармонизиране изискванията за прозрачност по отношение на информацията за издателите, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар, и за изменение на Директива 2001/34/ЕО, изменена с Директива 2013/50/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2013 г., трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба на държава членка, която налага на притежателите на акции или на физическите или юридическите лица, посочени в член 10 или член 13 от Директива 2004/109, изменена с Директива 2013/50, по-строги изисквания по смисъла на тази четвърта алинея за нотифициране за съществено дялово участие в сравнение с предвидените изисквания в Директива 2004/109, изменена с Директива 2013/50, и които произтичат от законовите, подзаконовите или административните разпоредби, приети по-конкретно относно предложенията за поглъщане, при това без да възлага правомощието да се гарантира спазването на подобни изисквания на орган на тази държава членка, назначен в съответствие с член 4 от Директива 2004/25/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година относно предложенията за поглъщане.

⁽¹⁾ ОВ С 445, 10.12.2018 г.

Решение на Съда (десети състав) от 9 септември 2021 г. (преюдициално запитване от Obvodní soud pro Prahu 9 — Чешка република) — XR/Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost

(Дело C-107/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 2003/88/ЕО — Организация на работното време — Понятия „работно време“ и „почивка“ — Период на почивка, през който работникът трябва да бъде в готовност до две минути да се отзове на повикване — Предимство на правото на Съюза)

(2021/С 462/05)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Obvodní soud pro Prahu 9

Страни в главното производство

Ищец: XR

Ответник: Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost

Диспозитив

- 1) Член 2 от Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време трябва да се тълкува в смисъл, че периодът на предоставяната на работника през дневното му работно време почивка, през който той трябва да бъде в състояние при нужда до две минути да се отзове на спешно повикване, представлява „работно време“ по смисъла на тази разпоредба, доколкото от общата преценка на всички релевантни обстоятелства следва, че наложените на този работник през почивките му по време на работа ограничения са от такова естество, че обективно и чувствително засягат възможността му свободно да организира времето, когато неговите професионални услуги не се изискват, и да го посвети на собствените си интереси.
- 2) Принципът на предимство на правото на Съюза трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национален съд, който се произнася, след като решението му е отменено от висшестоящ съд, да бъде обвързан в съответствие с националното процесуално право от правните изводи на висшестоящия съд, когато тези изводи не са съвместими с правото на Съюза.

(¹) ОВ С 131, 8.4.2019 г.

**Решение на Съда (трети състав) от 9 септември 2021 г. (преюдициално запитване от
Bundesverwaltungsgericht — Германия) — Федерална република Германия/SE**

(Дело C-768/19) (¹)

*(Преюдициално запитване — Обща политика в областта на убежището и субсидиарната
закрила — Директива 2011/95/ЕС — Член 2, буква й), трето тире — Понятие „член на
семейството“ — Пълнолетно лице, което иска международна закрила поради селейната си
връзка с ненавършило пълнолетие лице, което вече е получило субсидиарна закрила — Релевантна
дата за преценка на качеството ненавършило пълнолетие лице)*

(2021/C 462/06)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesverwaltungsgericht

Страни в главното производство

Жалбоподател: Федерална република Германия

Ответник: SE

С участието на: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Диспозитив

- 1) Член 2, буква й), трето тире от Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила, трябва да се тълкува в смисъл, че когато търсещо убежище лице — което е влязло на територията на приемащата държава членка, в която се намира неговото несемейно малолетно или непълнолетно дете — иска да изведе от предоставения на това дете статут на субсидиарна закрила право на убежище съгласно законодателството на тази държава членка, предоставящо такова право на лицата, които попадат в обхвата на член 2, буква й), трето тире от Директива 2011/95, релевантната дата за определяне дали ползващото се от тази закрила лице е „ненавършило пълнолетие“ по смисъла на тази разпоредба, за да се постанови решение по молбата за международна закрила на това търсещо убежище лице, е датата, на която последното е подало, евентуално неофициално, молбата си за убежище.
- 2) Член 2, буква й), трето тире от Директива 2011/95 във връзка с член 23, параграф 2 от нея и член 7 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкува в смисъл, че понятието „член на семейството“ не изисква действително възобновяване на семейния живот между родителя на лицето, на което е предоставена международна закрила, и неговото дете.